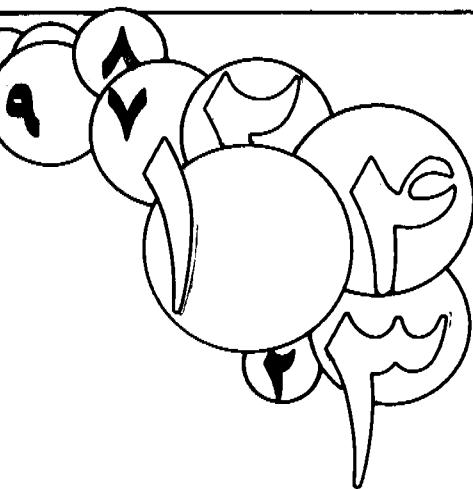

تجزیه و تحلیل نسبتها

ابزاری در بررسی حسابها

نوشته‌ی : جان بلیک

ترجمه‌ی : ثریا مرتضوی

نقل از : نشریه‌ی حسابداری

هدف این مقاله تشریح چه‌گونگی به کارگیری
شیوه‌های تجزیه و تحلیل نسبتها برای درک بهتر
حسابها است .

با یدیار آوری شودکه تجزیه و تحلیل نسبتها
ابزاری است که استفاده کننده می‌تواند آن را
به‌گونه‌ای مناسب ، احتیاجات تغییرشکل دهد ،
بها این ترتیب ، اگرچه تعدادی اصطلاح برای
تعریف نسبتها مورد استفاده همگان قرار دارد ،
هیچ کس نمی‌تواند حکم‌کند که هر نسبت چه‌گونه
محاسبه شود .

یک نسبت ، وسیله‌ای برای بیان رابطه‌ی میان دورقماست
که به صورت جزیی از کل یا درصدی از آن نمایش داده می‌شود . این
را بسط در بررسی حسابها به دو دلیل منطقی مفید است :

الف - ارقام حساب به طور مجرد ارزش چندانی ندارند.
اگر، به طور مثال، به ما بگویند که شرکتی ۵۰۰۰ لیره سود
برده است، نمی توانیم قضاوت کنیم که نتیجه‌ی این به دست آمده
خوب یا بد است مگراین که اندازه‌ی شرکت را بدانیم.
ب - شرکتهای متغیر از نظر اندازه را می توان مقایسه کرد.
نسبتهای مالی را می توان به گونه‌های زیر مقایسه کرد:
۱ - با نسبتهای مالی شرکتهای دیگر.

اگر مقایسه با شرکتهای دیگرها نمی توان صنعت انجام شود، پرمعتبر
خواهد بود زیرا شرکتها بی که در صنعت دیگری فعالیت ندارند، می
توانند از ساخت عملیاتی متغیر برخوردار باشند و از تغییر اوضاع
اقتصادی به گونه‌ای دیگر تاثیر پذیرند.
۲ - با نسبتهای متوسط صنعت - که از طریق آمارهای منتشر شده با
آمارهای خصوصی به دست آمده از شرکتها دریافت شده باشد.
۳ - با حسابهای سالهای گذشته خودشوند.
۴ - با ارقامی که عملکرد مطلوب محاسب می شود.
ارزش تجزیه و تحلیل نسبتها، به هر حال، به دلیل تاثیر
بعضی عوامل، محدود است. مثلاً:

الف - در مقایسه حسابهای شرکتها مختلف ممکن است محدودیتی
وجود داشته باشد زیرا به کارگیری روش‌های گوناگون
حسابداری با تفاوت درجه احتیاطی که مدیران در برآوردهایشان
منظور می دارند، نتایج نامشابی به دست می دهد. ممکن است لازم شود که تاثیر روش‌های مختلف حسابداری مدنظر قرار
گیرد و تعديلاتی در خورد حسابهای عمل آید تا قابل مقایسه
بودن ارقام محرز شود.
ب - اطلاعاتی که در حسابهای شرکتها داده می شود، محدود است.
به طور مثال، برآس سبیوهای که در تنظیم حساب سودوزیا ن
به کار می رود، ارقام سودنا ویژه و قیمت تمام شده‌ی کالاهای
فروخته شده، ممکن است داده نشده باشد.
پ - حسابهایی که برآس هزینه‌های اولیه تنظیم شده اند به طور

کلی سودرا بیش از میزان واقعی و خالص داراییها را کمتر از ارزش اصلی آنها نشان می‌دهند. فقط تعدادی محدود از شرکتها موظفندگه حسابهای را براساس قیمت جاری تنظیم کنند و در مورد بیشتر این شرکتها دسترسی به ارقام سالهای گذشته - البته به جزء اسال گذشته - امکان پذیر نیست.

- ترازنای می‌یک شرکت، وضعیت را در یک لحظه‌ی معین از زمان نشان می‌دهد. زمانی که نوع فعالیت شرکت فرمایشی باشد، آن چه ترازنای می‌نشان می‌دهد را نمایانگر و وضعیت در تمام سال دانست. به طور مثال، اگر تولید کننده‌ی وسائل آتش‌بازی حسابهای را در پایان مارس ورقیش در پایان اکتبر تنظیم می‌کند، ترازنای می‌بهروزی، ارقام مقایسه ناشدندی برای موجودی کالا، کالای در جریان ساخت و بدھکاران به دست می‌دهد.

این مشکلات به دلیل محدودیتهای حسابهای منتشر شده پیش می‌آید، زیرا برای تصمیم‌گیری مناسب نیستند. به این دلیل باید نا رسا بیهای را به شیوه‌ی تجزیه و تحلیل نسبتها ارتباط داد. به دلیل وجود همین محدودیتها است که با یادربه‌کارگیری شیوه‌های تجزیه و تحلیل نسبتها دقیق به خرج داده شوند، نتایج به دست آمده بیشتر جنبه‌ی آزمایشی دارند، تا قطعی.

آن جنبه‌های عملکرد شرکت که مورد بررسی قرار می‌گیرد، بستگی به هدف استفاده کننده دارد. هدف بسیاری از استفاده کنندگان را می‌توان به سه دسته‌ی زیر تقسیم کرد:

- ۱- نقدینگی
- ۲- ساخت سرمایه‌ای
- ۳- سودآوری

۱- نقدینگی

دونسبت مهمی که مورد استفاده قرار می‌گیرند عبارتند از:

$$\text{یک - نسبت جاری} = \frac{\text{داراییهای جاری}}{\text{بدهیهای جاری}}$$

$$\text{دو - نسبت آنی} = \frac{\text{داراییهای آنی}}{\text{بدهیهای آنی}}$$

داراییهای آنی، همان داراییهای جاری است، منهای موجودی کالا برحی از صاحب نظران برایین عقیده اندکه باید داراییها و بدھیهای جاری بیشتر تفکیک شوندو آن اقلامی که در کوتاه مدت قابل تبدیل به وجه نقدنیستند، در نظر گرفته نشوند. سرای این نسبتها هیچ سطح "درستی" وجود ندارد. حد مطلوب بستگی به نوع صنعتی خواهد داشت که شرکت در آن فعالیت می کند. یک نسبت کم نشان دهندهی خطر عدم نقدینگی است و یک نسبت زیاد امکانات از دست رفته جهت سرمایه گذاری را نشان می دهد که در نتیجه‌ی تخصیص منابع اضافی به سرمایه گردش به وجود آمده است. نسبت آنی وضعیت نقدینگی آنی را تصویر می کند و نسبت جاری وضعیت از نظر سرمایه گردش را به طور کلی نشان می دهد.

هرگاه رقم این نسبتها توجه بیشتری را ایجاب کند، وضعیت را می توان با ارتباط دادن اجزای تشکیل دهندهی سرمایه در گردش به سطح فعالیت مورد بررسی قرارداد. مثالهایی در این باره در زیر آمده است:

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

الف - نسبت گردش موجودی

این نسبت را می توان به دو صورت محاسبه کرد:

$$\text{قیمت تماشدهی کالاهای فروخته شده} \quad (1)$$

$$\text{موجودی}$$

نسبت بالا تعداد دفعات گردش موجودی را طی سال نشان می دهد، همان طورکه گفته شد، رقم قیمت تماشدهی کالاهای فروخته شده همواره در دسترس نیست. در این صورت، باید نسبت را به صورت زیر محاسبه کرد:

فروش
(۲)
موجودی

درا این حالت همان شمای پیشین از گردش فیزیکی موجودی به دست نمی آید، زیرا موجودی به قیمت تمام شده و فروش به قیمت فروش نشان داده شده است.

ب - نسبت روزهای بدهکاری
این نسبت را به صورت زیر محاسبه می کنند:

$$\frac{\text{بدهکاران}}{۳۶۵} \times ۳۶۵$$

فروش

اگر روند فروش در تمام سال یکسان نباشد، نسبت بسده دست آمده، دقیق نخواهد بود.

پ - نسبت روزهای بستانکاری

$$\frac{\text{بستانکاران}}{۳۶۵} \times ۳۶۵$$

خرید

اگر خرید طی سال در دست نباشد، از نسبت گردش بستانکاران استفاده می شود:

$$\frac{\text{فروش}}{\text{بستانکاران}}$$

این نسبت را بطهی میان بستانکاران و سطح فعالیت شرکت را نشان می دهد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
ستاد جامع علوم انسانی

۲ - ساخت سرمایه‌ای
منابعی که شرکت وجود موردنیاز خود را از آنها تا مین می کند، می تواند به دو دسته‌ی کلی تقسیم شود:

۱ - حقوق مالی - وجودی که به وسیله‌ی مالکان شرکت از طریق خرید سهام در اختیار قرار گرفته است، به اضافه‌ی ذخایر حفظ شده در شرکت. مالکان حق برداشت سود شرکت را پس از پرداخت ساپر بدھیها دارند.

۲- و امها - وجوهی که اشخاص ثالث با نرخ بازدهی ثابت و در نهایت با زیرداخت اصل آن در اختیار شرکت قرارداده اند . از آن جا که بازده و امها ثابت است ، در حالی که بازده حقوق مالی ، ماندهی سود پس از پرداخت سایر هزینه های ثابت محسوب می شود ، هرچه نسبت و امها بیشتر باشد ، آن چه برای مالکان می ماند چه رتفعیه رات بیشتری خواهد شد .
بها این مطلب معمولاً با اصطلاح "اهرم مالی" اشاره می شود .
اهرم مالی را به دو طریق اندازه می گیرند :

الف - سنجه های سرمایه ای . این معیارها کل حقوق مالی را با کل و امها مقایسه می کند ، در صورتی که کاربردهمواره یکنواخت باشد ، هر نسبتی که چنین مقایسه ای را انجام دهد ، پذیرفتنی است . مثلاً :

و امها
حقوق مالی + و امها

ب - سنجه های درآمدی . این معیارها کل هزینه های ثابت ناشی از و امها را با سود پیش از کسر مالیات مقایسه می کند . یک نمونه از این نسبتها ، نسبت پوشش بهره ای و ام است :

سود پیش از کسر مالیات - بهره ای و ام = نسبت پوشش بهره ای و ام

بهره

اهرم مالی را می توان با در نظر گرفتن کل و امها یا فقط و امها بلنده مدت تعیین کرد . باید توجه داشت که سهام ممتاز در این محاسبات معمولاً به صورت نوعی و ام در نظر گرفته می شود .

۳- سودآوری

نقطه شروع هرگونه بررسی در مرد سودآوری استفاده از نسبت "بازده سرمایه بکار گرفته شده" است که به صورت زیر محا سبده می شود :

بازده = نسبت بازده سرمایه بکار گرفته شده
سرمایه

راههای مختلفی برای محاسبه این نسبت وجود دارد که سه نمونه‌ی آن در جدول زیر خلاصه شده است.

تعریف سرمايه	تعریف بازده	با زده سرمايه به کارگرفته شده
سرمايه و ذخایر	سود پس از کسر مالیات*	با زده سرمايه سهامداران عادي
سرمايه، ذخایر و وامهای بلندمدت	سودپیش از کسر مالیات و بهره‌ی بلندمدت*	با زده منابع مالي بلندمدت به کار گرفته شده
سرمايه، ذخایر و وامها	سودپیش از کسر مالیات و بهره‌ی تامامي وامها*	با زده کل منابع مالي به کار گرفته شده

* در اصل می‌توان هریک از نسبتهاي بالا را پيش يا پس از کسر مالیات محاسبه کرد. به نظر نویسنده گونه‌ای که در بالا آمده، مناسب تراست.

تفاوت بین نسبتها را دواعمل به وجود می‌آورد:
(یک) هزینه‌ی مالیات

به دليل انعطاف پذيری برخی از قوانین، این قسمت باید از سایر جزای سود جدا نگاهداشت شود.
(دو) تاثیر اهرم مالي
راههای اندازه‌گيري اهرم مالي در بالا لا موربد بحث قرار گرفته شده است.

در تجزيه و تحليل عملکرده شركت معمولاً اين دواعمل به طور جداگانه و مستقل از عملکرد عادي شركت موردنبررسی قرار می‌گيرد. تجزيه و تحليل بيشتر عملکرد با توجه به بازده‌کل وجهه سرمایه‌گذا ری شده انجام می‌شود، البته اگر وامهای کوتاه‌مدت به سرعت تغيير می‌كنند، بازده فقط در مورد سرمایه‌گذاريهاي بلندمدت محاسبه می‌شود.

اين گونه تجزيه و تحليلها معمولا براساس نسبتهاي درجه اي دو،
مانند نسبتهاي زير، انجام مي شود:

الف - درصد سود و يزره

با زده

فروش

ب - نسبت گردنش دارا يبها

فروش

سرمايه

اگردو نسبت با لا را در يك ديجر ضرب کنند، نسبت با زده سرمایه
به کار گرفته شده به دست مي آيد. به اين ترتيب، با زده سرمایه
هردو در نسبت با زده سرمایه به کار گرفته شده به کار مي روند، با
محاسبه اين دونسبت شخص تحليل گرمي توانند پي ببرد که آيا
تفعيرات با زده سرمایه به کار گرفته شده به سودآوری داد و ستد
مربوط مي شود یا به کار آبي در به کار گرفتن دارا يبها.

نتيجه گيري

مها رت در به کار گيري نسبتهاي مالي فقط با كمك تumerin
به دست مي آيد، ولی به هر حال چند نكته ا اصلی وجود دارد که با يد
همواره مدنظر براشد.

(I) مقدمات هر سوال با يدي به دقت خوانده شود و هر گونه ا طلاعي
در باره ا نوع کا شركت و اين که چرا تجزيه و تحليل انجام مي شود،
مد نظر قرار گيرد.

(II) نسبتهاي اصلی را كم سه جنبه ا اساسی وضعیت شركت را مورد
بررسی قرار مي دهند، همواره با يدي به يادداشت.

(III) در نظر بگيريد که کدام يك از اين نسبتها ا يجاد سوال مي کند
ونسبتهاي مناسب برای پاسخگویی را محاسبه کنيد.

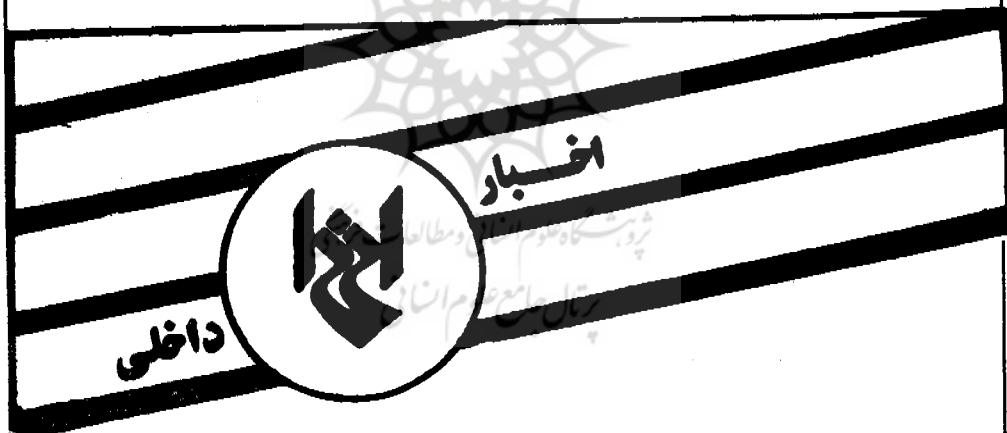
(IV) نکات اصلی حاصل از تجزيه و تحليل خود را بنویسید و از خود
بپرسيد که آيا اين نکات هم ثبات رویه را مي رسانند و هم به مطالب

موردسوال بستگی داردندیا خیر.

(v) با رعایت منطق، گزارشی تهیه کنید و درجا یی که لازم باشد به نسبتها اشاره نمایید (البته نسبتها را نیز با یدیه ترتیب موردنبحث قرارداد).

(VI) در پیوست گزارش شان بدھید که چه گونه هر نسبت را محاسبه کرده‌اید، و زمانی که بتوان یک نسبت را از راههای مختلف محاسبه کرد (مثل گردش موجودی) دلیل انتخاب روشی را که به کار برده‌اید بنویسید.

از همه‌ی اینها گذشته، به یادداشته باشید که تجزیه و تحلیل نسبتها فقط یک ابزار است و خود نتیجه‌ی نهایی به حساب نمی‌اید، کسی که در مرور تجزیه و تحلیل نسبتها به پاسخ گویی می‌پردازد، حکم با غبانی را دارد که از اینبارش مقداری وسائل مختلف را بیرون می‌آورد و روی چمن پهنه می‌کند و بعد به همه می‌گوید که کارش را انجام داده است! مهم‌ترین قسمت کار تجزیه و تحلیل است، نه محاسبه کردن نسبتها.

دومین جلسه کمیته انتشارات در تاریخ ۱۴۰۵/۴/۲ تشکیل گردیده، در مورد دستور- العمل بررسی و چاپ مقالات و مطالب واردہ در نشریه حسابدار، و در مورد تهیه فرمی جهت اخذ نظرات خوانندگان نشریه بحث

جلسات کمیته آموزش در خردادماه ۱۳۶۲ در دو نوبت تشکیل و در آن ضمن انتخاب رئیس و نایب رئیس و دبیر کمیته، قسمتی از آئین‌نامه کمیته نیز تهیه و تصویب گردید.